

'Into the world'

Een boek met boeiende verhalen over een actueel en grensoverschrijdend specialisme: Arts Internationale gezondheidszorg en Tropengeneeskunde (voorheen bekend als tropenarts)

Boekrecensie door **Pavien Bavinck** op 20 februari 2018

De Geneeskundestudent -KNMG

<https://www.degeneeskundestudent.nl/>

<https://www.facebook.com/De.Geneeskundestudent/posts/1592171067533296>

'Zou u mij aanraden tropenarts te worden? Dat is de vraag die door een derdejaars geneeskundestudent aan Mathijs Botman, plastisch chirurg en ervaren tropenarts, werd gesteld. Ook is het de zin waarmee een start wordt gemaakt aan een boek die ons als lezer mee neemt langs verschillende landen en verschillende verhalen over het werk als arts in de tropen. Hoewel dit prachtig uitgegeven boek met indrukwekkende foto's en verhalen je triggert om over deze carrière na te denken, is dit boek niet bedoeld als een betoog om studenten te overtuigen tropenarts, ook wel 'arts internationale gezondheidszorg en tropengeneeskunde' (AIGT) te worden. 'Into the world' geeft inzicht in de wereld van verschillende artsen die momenteel of in het verleden werkzaam zijn (geweest) als arts internationale gezondheid. Op die manier geeft het boek inzicht in het belang van deze artsen voor het buitenland, maar zeker ook voor het binnenland in de huidige situatie waarin de financiering van de opleiding tot arts internationale gezondheid door de overheid wordt gestopt.

Het is Botman en zijn werkgroep gelukt om een zo groot mogelijke verscheidenheid aan tropenartsen aan het woord te laten. Alle artsen zijn werkzaam of werkzaam geweest in een ander land of continent, in een andere situatie en een andere context. Erna Rijnierse is bijvoorbeeld tijdens het interview werkzaam als noodhulparts. Zij vertelt haar ervaringen in de acute zorg, waar Joep van Oosterhoud als internist vertelt over het belang van een lange adem hebben in Malawi tijdens de HIV epidemie. Niet alleen de situatie in de tropen, maar ook het carrière pad dat werd gekozen is bij ieder van de geïnterviewden anders. Waar de één in het buitenland blijft hangen is de ander in Nederland in opleiding gegaan tot gynaecoloog, kinderarts, psychiater of huisarts of heeft zelfs de hele curatieve zorg achter zich gelaten. Zo vertelt André Veneman hoe hij directeur sustainability bij een groot bedrijf werd net als Marijke Wijnroks die interim-directeur van een wereldwijd fonds is geworden. Deze grote variatie laat de grote verschillen binnen het vakgebied zien, maar geeft de lezer ook de mogelijkheid om zich in te leven maar soms ook zich hevig te verbazen.

Afgezien van de grote verscheidenheid tussen de verhalen spreekt uit elk verhaal een visionair, iemand die meer wil doen voor de ander, niet alleen in het buitenland maar ook in Nederland, het Nederland waar veel van deze artsen later terugkeren en hun opgedane ervaringen mee nemen. Daar delen ze hun kennis als generalist die heeft geleerd om creatief om te gaan met beperkte middelen, die vertrouwd is in de omgang met verschillende culturen en die beschikt over kennis van ziektes van over de grens in deze grenzeloze wereld.

Eén visie lijkt bij elke arts in het boek door te klinken. 'De buitenwereld gaat uit van éénrichtingsverkeer, namelijk dat de tropenartsen alleen hulp en kennis naar de landen en ziekenhuizen brengen, terwijl er juist zoveel te leren valt van de andere landen. Zo beschrijft Jurre van Kesteren die zich tijdens de uitbraak van Ebola in Sierra Leone hoe hij zich in het oog van de storm bevond. Waarna hij bij terugkomst in Nederland het LUMC nuttige feedback kon geven op de plannen en protocollen van het LUMC die ons voorbereiden op de mogelijke ebola besmette patiënten in Nederland. Albertine Blauw nu werkzaam als kinderarts is duidelijk over de Nederlandse gezondheidszorg: 'beter kan het niet'. Toch benoemt ze een aantal zwakke punten waar geleerd kan worden van andere landen. Als voorbeeld geeft ze de ingewikkelde financiering, de scheiding in publieke zorg en curatieve zorg en het gebrek aan kennis over preventieve zorg. Jan Henk Dubbink die in Zuid Afrika onderzoek deed naar de prevalentie van SOA's maakt hetzelfde punt over de protocollering in de zorg in Nederland. Ook geeft hij het belang van onderzoek in het buitenland aan, waar door een andere epidemiologie nieuwe inzichten kunnen worden gewonnen over bijvoorbeeld het gedrag van bepaalde ziektes zoals SOA's.

Hiermee gaat het boek in tegen het argument van de minister Bruno Bruins om de opleiding tot arts internationale gezondheidszorg en tropengeneeskunde niet financieel te steunen omdat de Nederlandse overheid alleen maar betaalt terwijl het buitenland profiteert.

Conclusie: Into the world van Mathijs Botman met bijdragen van verschillende artsen met ervaring in de internationale gezondheidszorg is een viering van verscheidenheid aan verhalen met een boodschap en een doel.'